

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 15 marca 2016 r.

BSA I-021-73/16

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 16. 03. 2016

**Pan
Adam Podgórski
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 24 lutego 2016 r., GMS-WP-173-54/16
uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **poselskiego projektu
ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.**

Z poważaniem

Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

SĄD NAJWYŻSZY
BIURO STUDIÓW i ANALIZ
Pl. Krasińskich 2/4/6, 00-951 Warszawa
BSA I-021-73/16

Warszawa, dnia 15 marca 2016 r.

OPINIA

o poselskim projekcie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych

Inicjatywę uregulowania problematyki inwestycji dotyczących elektrowni wiatrowych należy ocenić pozytywnie, w szczególności ze względu na konieczność zapewnienia ochrony mieszkańców terenów, w których pobliżu lokalizowane są elektrownie tego rodzaju. Ich wpływ na zdrowie i bezpieczeństwo stał się tematem o znaczącym oddźwięku społecznym, wymagającym interwencji ustawodawcy. Opiniowana ustawa w znaczącej mierze odpowiada tym potrzebom, jednak niektóre spośród jej przepisów budzą wątpliwości.

Z punktu widzenia dopuszczalności realizowania inwestycji w zakresie elektrowni wiatrowych najistotniejszym z rozwiązań przewidzianych w projekcie wydaje się określenie minimalnej odległości od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w której skład wchodzi funkcja mieszkaniowa (art. 4 ust. 1). Odległość ta ma wynosić dziesięciokrotność wysokości elektrowni wiatrowej, obliczonej z uwzględnieniem łopat wirnika.

Wskazanie dopuszczalnej lokalizacji elektrowni wiatrowych poprzez określenie ich odległości od budynków stanowi metodę pewną i jednoznaczną. Można jednak postawić pytanie, czy bardziej celowe nie byłoby jego zastąpienie wymaganiami zapewnienia – indywidualnie dla każdej inwestycji – spełnienia określonych parametrów, związanych z bezpieczeństwem oraz natężeniem czynników szkodliwych i uciążliwych dla mieszkańców (oświetlenie, hałas itp.). Rzeczywiste oddziaływanie inwestycji na otoczenie może być zróżnicowane w zależności od zabudowy, jak również cech technicznych samej elektrowni.

Ustanowienie sztywno określonego kryterium minimalnej odległości byłoby jednoznacznie pozytywne w razie braku okoliczności wymagających uwzględnienia, które pozostają w sprzeczności z interesem mieszkańców. Należy jednak zwrócić

uwagę na pozytywne zjawiska wynikające zarówno z możliwości pozyskiwania energii elektrycznej przy pomocy elektrowni wiatrowych, jak również z korzyści gospodarczych, w tym dotyczących rynku pracy. W związku z powyższym, ocena skutków ustawy powinna uwzględniać jej wpływ na rzeczywistą możliwość lokalizowania w Polsce elektrowni wiatrowych. Zwiększenie wymagań stawianych inwestorom będzie wywoływać – obok skutków pozytywnych – również konsekwencje negatywne, które należy wziąć pod uwagę, a których w uzasadnieniu projektu nie omówiono.

Pewne zastrzeżenia budzić może stosunkowo krótki – dwuletni – okres obowiązywania decyzji zezwalającej na eksploatację elektrowni wiatrowej (art. 13 ust. 1). Po upływie 18 miesięcy od jej wydania inwestor może złożyć wniosek o przedłużenie decyzji na okres kolejnych dwóch lat (art. 13 ust. 2). Z powyższych przepisów nie wynika, aby złożenie wniosku wstrzymywało wygaśnięcie decyzji. Jeżeli zatem postępowanie w przedmiocie przedłużenia decyzji nie zostanie ukończone w ciągu sześciu miesięcy, co może nastąpić bez winy inwestora, decyzja utraci moc, a elektrownia nie będzie mogła być eksploatowana, nawet w przypadku braku zastrzeżeń co do jej stanu technicznego. Można rozważyć, czy bardziej celowe nie byłoby wydawanie decyzji na czas nieoznaczony, w połączeniu z obowiązkiem dokonywania przeglądów technicznych elektrowni i możliwością wyłączenia ich z eksploatacji przez organ dokonujący kontroli.

Zastrzeżenia budzą przepisy karne proponowane w art. 17 projektu. W pierwszej kolejności należy podać w wątpliwość kryminalizację zachowania, którego bezpośrednie skutki nie wydają się społecznie szkodliwe w stopniu zasługującym na sankcję karną. Ponadto należy wskazać na niejednoznaczne znamię czynu zabronionego w postaci „dopuszczenia do eksploatacji.” Z projektu wynika, że dopuszczenie do eksploatacji następuje przez wydanie decyzji w tym przedmiocie przez Urząd Dozoru Technicznego. Jednocześnie w treści przepisu karnego wskazano, że penalizowane jest działanie wbrew decyzji właściwych organów. Można wnioskować, że zakaz karny ma dotyczyć inwestora, jednak sformułowanie przepisu należy uznać za niedostatecznie precyzyjne.

W art. 26 projektu, zawierającym obowiązek uzyskania decyzji na eksploatację elektrowni wiatrowych oddanych do użytkowania przed dniem wejścia w życie ustawy, nie określono sankcji związanych z uchybieniem temu obowiązkowi. W szczególności nie stwierdzono, czy po upływie roku decyzja wygasa. Wymaga to rozstrzygnięcia w ustawie, w szczególności ze względu na wspomnianą wyżej odpowiedzialność karną.

Istotne wątpliwości dotyczą proponowanej regulacji dotyczącej postępowań w przedmiocie pozwoleń na budowę elektrowni wiatrowych na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, które zostały wszczęte i niezakończone przed wejściem ustawy w życie. Jeżeli spełnione są kryteria związane z odległością od budynków mieszkalnych, przewidziano kontynuowanie postępowania nie dłużej niż przez rok od wejścia ustawy w życie (art. 27 ust. 3 pkt 1 w zw. z art. 28 ust. 4). W przypadku niezachowania wymagań dotyczących odległości, według projektu postępowanie umarza się (art. 27 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 28 ust. 5).

Biorąc pod uwagę stosunkowo krótki, bo zaledwie 14-dniowy termin *vacatio legis*, powyższe rozwiązania budzą daleko idące zastrzeżenia z punktu widzenia konstytucyjnych zasad zaufania do państwa i ochrony interesów w toku. Należy zwrócić uwagę, że proces inwestycyjny dotyczący elektrowni wiatrowej stanowi długotrwałe, planowane z góry przedsięwzięcie, na które składają się liczne czynności, nie tylko w ramach postępowań administracyjnych, ale również je poprzedzające, związane w szczególności z pozyskiwaniem kapitału i praw do nieruchomości. W rezultacie czas wejścia w życie ustawy i jej przepisy intertemporalne powinny uwzględniać ekonomicznie i prawnie uwarunkowany czas trwania procesu inwestycyjnego, umożliwiając podmiotom działającym na rynku elektrowni wiatrowych dostosowanie do nowych przepisów. Zakończenie trwających procesów inwestycyjnych bez osiągnięcia ich celu gospodarczego może mieć daleko idące skutki ekonomiczne, zarówno bezpośrednie – dla podmiotów funkcjonujących obecnie na rynku elektrowni wiatrowych, jak również dalej idące – związane ze spadkiem zaufania do stabilności sytuacji prawnej w zakresie inwestycji w Polsce.

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 17 03 2016

Poznań, dnia 16 marca 2016 r.

**Szanowny Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Dotyczy: materiałów związanych z drukiem nr 315

Przesyłam w załączeniu, do wiadomości Członków Komisji Infrastruktury, niektóre stanowiska i opinie gmin wiejskich i miejsko-wiejskich w sprawie poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych – druk nr 315.

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, nie będąc bezpośrednim adresatem w/wym. stanowisk i opinii, w pełni popiera wyrażone w nich obawy i troski o przyszłość możliwości funkcjonowania elektrowni wiatrowych – jako ważnego elementu polityki związanej z odnawialnym źródłami energii (OZE).

Z wyrazami szacunku

Sekretarz Generalny ZGW RP

Łaszek Świątański

Gmina Krobia

ul. Rynek 1
63-840 Krobia
www.krobia.pl

Krobia, dnia 8 marca 2016 r.

WIGP.6724.35.2016.PP

**Związek Gmin Wiejskich
Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Kantaka 4
61-812 Poznań**

W związku ze złożonym w dniu 19 lutego 2016 r. poselskim projektem ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wyrażamy sprzeciw wobec jej zapisom. Z perspektywy lokalnych samorządów, społeczności małych gmin, zaproponowane ograniczenia ustawowe mogą prowadzić do zablokowania inwestycji i dalszego rozwoju. Z niepokojem zwracamy uwagę, jak dalekie i negatywne konsekwencje może mieć wdrożenie projektu ustawy, zwłaszcza w odniesieniu do zapisów zakazujących lokalizowania budynków mieszkalnych albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa w odległości mniejszej niż dziesięciokrotność wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatom. Całkowicie niezrozumiałą jest w szczególności zakaz lokalizacji budynków mieszkalnych od elektrowni wiatrowych już istniejących. Jak wynika bowiem z art. 6 pkt. 3 projektu ustawy obowiązek respektowania odległości nie mniejszej niż dziesięciokrotność wysokości elektrowni wiatrowej będzie musiał być uwzględniany przy wydawaniu przez organy gminy decyzji o warunkach zabudowy dla budynku mieszkalnego. Potwierdzeniem naszego stanowiska może być również art. 28 projektu ustawy, z którego wynika, iż niezakończone postępowania w przedmiocie wydania decyzji o warunkach zabudowy, dotyczące budynku mieszkalnego niezakończone w dniu wejścia w życie ustawy, prowadzi się na podstawie

Sprawę prowadzi: Marcin Krzyżostaniak, tel. (0-65)5712803, e-mail: pp@krobia.pl

NIP 696-17-49-038
REGON 411 050 623

www.krobia.pl

tel.: (0-65) 5711 111, 5711 164
fax: (0-65) 5738 780

e-mail: krobia@krobia.pl

przepisów dotychczasowych, jednakże nowa zabudowa mieszkaniowa musi uwzględniać odległości dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych. Wprowadzenie takich zapisów uniemożliwi w przypadku gminy Krobia dalszy rozwój zabudowy mieszkaniowej w sześciu miejscowościach gminy, zlokalizowanych wokół istniejącej farmy wiatrowej. Niepokojące zapisy są również zawarte w art. 29 ust. 4 projektu ustawy, z którego wynika, iż jeżeli nawet w już obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego przewiduje się lokalizację zabudowy mieszkaniowej, a nie jest spełniony wymóg odległości dziesięciokrotności wysokości elektrowni, organ administracji architektoniczno-budowlanej odmawia wydania pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego. Wprowadzenie takich unormowań spowoduje, iż w gminach będą obowiązywać miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, które będą planami „martwymi”, bowiem nie będzie można zrealizować na ich podstawie inwestycji związanych z zabudową mieszkaniową, mimo iż plan na takie zezwala. Pozwolenia na budowę wydawane są po stwierdzeniu zgodności zamiaru inwestycyjnego z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, zatem trudno wyobrazić sobie sytuację, gdy właściwy organ architektoniczno-budowlany odmówi wydania pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego, mimo faktu, iż takie przeznaczenie przewiduje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Należy zadać sobie zatem pytanie, czy sytuacje takie nie spowodują występowania przez właścicieli działek budowlanych o odszkodowania, z tytułu niemożliwości realizacji inwestycji wskazanej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego?

Z kolei zakaz lokalizowania elektrowni wiatrowych w podobnej odległości od budynków mieszkalnych może zahamować dalszy rozwój energetyki wiatrowej na terenie całej gminy Krobia. Wspieranie rozwoju Odnawialnych Źródeł Energii, zwłaszcza na takich terenach jak Gmina Krobia, sprzyja zrównoważanemu rozwojowi oraz pozostaje w zgodzie z posiadanym potencjałem rolniczym i tradycją gospodarowania, jak również stanowi skuteczną alternatywę dla pomysłów, które upatrują możliwości powstania na tych ziemiach kopalni odkrywkowej węgla brunatnego. Powstanie Farmy Wiatrowej Krobia Południe w roku 2012 przyniosło

Sprawę prowadzi: Marcin Krzyżostaniak, tel. (0-65)5712803, e-mail: pp@krobia.pl

NIP 696-17-49-038
REGON 411 050 623
www.krobia.pl

tel.: (0-65) 5711 111, 5711 164
fax: (0-65) 5738 780
e-mail: krobia@krobia.pl

dostrzegalne, pozytywne zmiany, także w odniesieniu do poprawy i rozbudowy infrastruktury technicznej.

W załączeniu przekazujemy podpisy mieszkańców gminy Krobia przeciw projektowi ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

BURMISTRZ

Sebastian Czwojda

Sprawę prowadzi: Marcin Krzyżostaniak, tel. (0-65)5712803, e-mail: pp@krobia.pl

NIP 696-17-49-038
REGON 411 050 623

www.krobia.pl

tel.: (0-65) 5711 111, 5711 164
fax: (0-65) 5738 780

e-mail: krobia@krobia.pl

Karlino, dnia 07 marca 2016 r.

Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu RP

Stanowisko Pana Marszałka

Stanowisko Zarządu Stowarzyszenia Gmin Przyjaznych Energii Odnawialnej do poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, przyjęte na posiedzeniu w dniu 07 marca 2016 r.

Zarząd Stowarzyszenia Gmin Przyjaznych Energii Odnawialnej po zapoznaniu się z poselskim projektem ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych skierowanym do Marszałka Sejmu w dniu 19 lutego 2016 r. przyjął następujące stanowisko:

1. Uważamy, że obowiązujące przepisy prawa dotyczące lokalizacji, budowy i eksploatacji farm wiatrowych w miarę obiektywnie regulują powyższą kwestię z zastrzeżeniem, że lokalizacja następuje na podstawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego. Procedura sporządzenia i zatwierdzenia MPZP powoduje pełną transparentność postępowania, zapewnia udział społeczeństwa w procedowanych zmianach, a także skutecznie zabezpiecza potrzeby ochrony środowiska.
2. Jako Stowarzyszenie wielokrotnie zwracaliśmy uwagę na potrzebę określenia możliwości lokowania farm wiatrowych wyłącznie w oparciu o zapisy MPZP, dlatego proponowany zapis art. 3 projektu ustawy przyjmujemy z aprobatą. Istotną sprawą z naszego punktu widzenia jest potrzeba wprowadzenia w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zapisów umożliwiających sfinansowanie kosztów zmian w MPZP przez zainteresowany podmiot zewnętrzny. Dlatego wnioskujemy o dodanie w art.21 ust. 2 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym punktu 5 o treści: „inwestora realizującego inwestycję w zakresie elektrowni wiatrowych – w części, w jakiej jest on bezpośrednią konsekwencją zamiaru realizacji tej inwestycji.”
3. Uważamy za zbędne i nie mające uzasadnienia w rzeczywistości zaproponowane zapisy art. 4 projektowanej ustawy, wprowadzające nowe zasady lokowania elektrowni wiatrowych w oparciu o współczynniki wynikające z maksymalnej wysokości

projektowanej elektrowni. Obowiązujące przepisy ochrony środowiska w sposób dość precyzyjny i jednocześnie restrykcyjny stwarzają uwarunkowania dotyczące budowy elektrowni wiatrowych. Dotychczasowe doświadczenia zarówno polskie jak i zagraniczne potwierdzają w zasadzie słuszność polskich uregulowań, a zdarzające się nieliczne przypadki niekorzystnego oddziaływania elektrowni wiatrowej na otoczenie nie mogą stanowić o potrzebie uchwalenia przez Sejm RP ustawy praktycznie zmierzającej do zastopowania rozwoju energetyki wiatrowej w Polsce. Stwierdzamy, że przytoczone w uzasadnieniu do projektu ustawy okoliczności powodujące potrzebę uregulowania kwestii lokalizacji farm wiatrowych nie zawierają praktycznie żadnych danych opartych na rzetelnej wiedzy i przeprowadzonych badaniach. Stoimy na stanowisku, że należy zachować dotychczasowe przepisy dotyczące odległości od zabudowy, wprowadzenie proponowanych rozwiązań praktycznie wyłączy z możliwości racjonalnego zainwestowania obszary gmin, które potencjalnie mogą służyć lokalnej wspólnocie, co nie wydaje się zamierzonym celem wnioskodawców. Spowodować to może ewentualne roszczenia zwłaszcza właścicieli nieruchomości położonych w obrębie oddziaływania elektrowni wiatrowych, którzy w ten sposób zostaną pozbawieni swobody dysponowania nieruchomością. Proponowane zapisy art. 29 powodują sprzeczność ust. 2 z ust. 3 i ust. 4, a ich realizacja spowoduje działanie prawa wstecz poprzez pozbawienie mocy istotnych zapisów w MPZP.

4. Po zapoznaniu się z przewidywanymi skutkami wprowadzenia regulacji zauważamy, że zawiera on istotne braki. Opis skutków gospodarczych wprowadzenia w życie proponowanych przepisów jest niepełny, nie uwzględnia utraty potencjalnych dochodów rolników, którzy są właścicielami gruntów przeznaczonych pod budowę farm wiatrowych. Również brak jest jakiegokolwiek odniesienia do istotnej zmiany sytuacji gospodarczej i prawnej gmin, w których funkcjonują lub są projektowane farmy wiatrowe. Pominięcie bardzo poważnej kwestii skutków prawnych dla gmin, ewentualnych roszczeń w stosunku do praw nabytych powoduje naszym zdaniem, że projekt nie zawierający poważnej opinii w w/w kwestii nie powinien być procedowany. Zapis dotyczący skutków finansowych wnioskowanej ustawy jest jednoznaczny i nie pozbawia złudzeń, że właściwą intencją wnioskodawców jest całkowite zastopowanie budowy elektrowni wiatrowych w Polsce.

Przedkładana regulacja nie nakłada ani na jednostki samorządu terytorialnego ani na budżet państwa dodatkowych zobowiązań finansowych, jednakże dodatkowe obowiązki w procesie wydawania pozwoleń na budowę oraz rozpatrywania odwołań od decyzji UDT są nowym zadaniem dla administracji wymagającym zatrudnienia nowych pracowników. Szacunkowe roczne koszty dla wszystkich elektrowni wiatrowych w Polsce wyniosą około 27-150 mln zł przy zachowaniu obecnego poziomu mocy elektrowni wiatrowych (około 5300 MW).

Jak wynika z powyższego cytatu nie przewiduje się wzrostu obecnego poziomu mocy elektrowni wiatrowych. Ponadto z przedłożonego projektu ustawy wynika konieczność zwiększenia zatrudnienia w administracji, co stoi w sprzeczności z rządowymi deklaracjami ograniczania zatrudnienia w administracji. Jako Stowarzyszenie samorządowe nie możemy zauważyć negatywnych konsekwencji dla samorządów

gminnych, dla których możliwość zlokalizowania na swoim terenie inwestycji w zakresie elektrowni wiatrowych stanowi często jedyną szansę na znaczący rozwój

gminy. Liczne przykłady gmin, gdzie od kilku lat funkcjonują farmy wiatrowe jednoznacznie wskazują na ich dynamiczny rozwój umożliwiający znaczne zwiększenie dynamiki wzrostu infrastruktury komunalnej, co przekłada się na poziom życia mieszkańców. Wprowadzenie w życie proponowanych przepisów może znacząco wpłynąć na dochody samorządów gminnych.

5. Uważamy, że przyjęcie ustawy o tak znaczących skutkach zarówno społecznych jak i ekonomicznych powinno zostać poprzedzone rzetelną, obiektywną dyskusją opartą na przeprowadzonych badaniach, opiniach zarówno prawnych jak i ekonomicznych oraz technicznych. Dotychczas w miarę naszych możliwości uczestniczyliśmy w licznych konsultacjach, debatach i opiniowaniu rozwiązań prawnych w sferze Odnawialnych Źródeł Energii. Dlatego też, jako samorządowcy skupieni w Stowarzyszeniu Gmin Przyjaznych Energii Odnawialnej działającym od ośmiu lat na rzecz rozwoju OZE w Polsce uprzejmie prosimy Pana Marszałka o uwzględnienie głosu Stowarzyszenia Gmin Przyjaznych Energii Odnawialnej w dalszych pracach nad wniesionym projektem poselskim, deklarujemy gotowość uczestnictwa w ewentualnym wysłuchaniu publicznym, czy też w otwartych posiedzeniach komisji sejmowych.

I wyrażam szacunek!

Leszek Kuliński

**Przewodniczący Zarządu
Stowarzyszenia Gmin Przyjaznych
Energii Odnawialnej**

Do wiadomości:

- 1. Pani Beata Szydło – Prezes Rady Ministrów RP**
- 2. Pan Bogdan Rzońca – Poseł na Sejm RP, Przedstawiciel wnioskodawców**

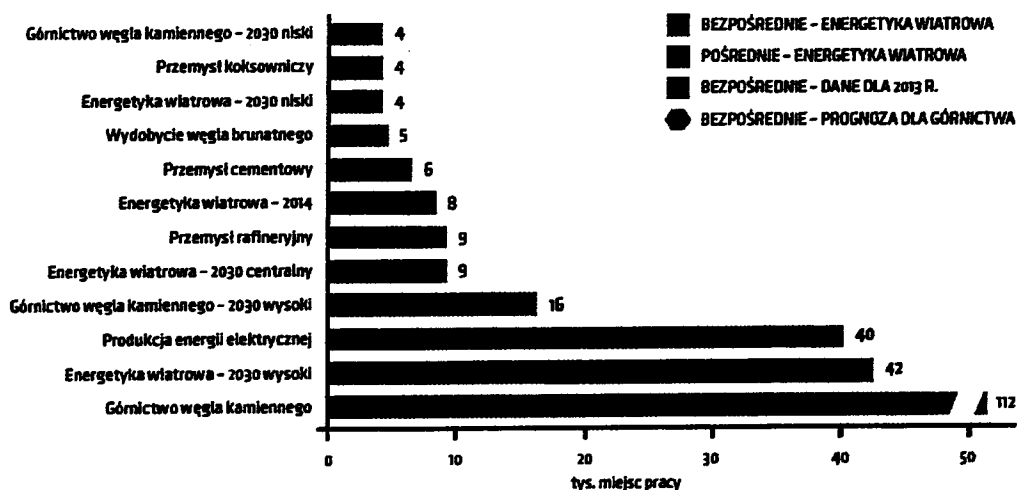
**Stowarzyszenie Gmin Przyjaznych Energii Odnawialnej
w Kobylnicy**

**Biuro SGPEO w Bogatyni ul. Daszyńskiego 2 59-920 Bogatynia
tel. 505 148 136 e-mail : biuro@sgpeo.pl www.sgpeo.pl**

Podstawowe informacje o energetyce wiatrowej w Polsce

1. Według Polskich Sieci Elektroenergetycznych moc zainstalowana elektrowni wiatrowych w Polsce na koniec 2015 r. przekroczyła 5 000 MW (jest to ok. 5300 MW, gdzie cały system elektroenergetyczny w Polsce ma moc 39 000 MW).
2. Energetyka wiatrowa to nowe miejsca pracy.

W 2014 r. na rzecz energetyki wiatrowej pracowało w Polsce 8 400 osób. Budowa farmy wiatrowej na lądzie o mocy 10 MW wiąże się z powstaniem 114 miejsc pracy w trakcie budowy i dodatkowo 5 trwałych miejsc pracy w okresie funkcjonowania. Według analiz Warszawskiego Instytutu Studiów Ekonomicznych (październik 2015), w 2030 roku w scenariuszu dynamicznego rozwoju energetyki wiatrowej w Polsce ten sektor będzie tworzył 42 tys. miejsc pracy (w tym 11 tys. w przemyśle), z czego 3/4 będzie zależał od morskiej energetyki wiatrowej. W scenariuszu stagnacji będzie to 4 tys. miejsc pracy¹.

Źródło: obliczenia własne WISE dla energetyki wiatrowej, prognoza dla górnictwa Bukowski et al. (2015), dane Eurostat dla pozostałych branż

3. Energetyka wiatrowa to zastrzyk gotówki dla gmin i budżetu Państwa. Dotychczasowe inwestycje w sektorze energetyki wiatrowej w Polsce wyniosły blisko 32 mld zł. Średnio 1 MW mocy zainstalowanej w farmach wiatrowych wiąże się z nakładem inwestycyjnym na poziomie 6 mln zł. Początkowo w kraju pozostawało 10% inwestycji w sektorze energetyki wiatrowej, a dziś już około 40% (są to m. in. koszty związane z komponentami turbin wiatrowych, produkowanymi w Polsce, przyłączeniem do sieci energetycznej, usługi eksperckie i finansowe, budowa dróg dojazdowych oraz instalacja turbin), z czego połowa trafia do regionu inwestycji. Trend ten może się zwiększyć w przypadku polepszenia klimatu politycznego wokół OZE w Polsce, gdyż dotychczasowe komunikaty polityczne nie zachęcały inwestorów do większych inwestycji w rozwój polskiego łańcucha dostaw.
4. Przekonanie o rzekomo wysokich dopłatach do energetyki wiatrowej jest mitem. Z analiz firmy Case Doradcy wynika, że w latach 2010-2013 wsparcie dla górnictwa węgla kamiennego wyniosło ponad 22 mld zł. Natomiast bezpośrednie wsparcie dla OZE o połowę mniej –

¹ „Wpływ energetyki wiatrowej na polski rynek pracy”, Warszawski Instytut Studiów Ekonomicznych, M. Bukowski, A. Śniegocki, J. Gąska, M. Kosuń, Warszawa, 2015

10,3 mld zł, a tak naprawdę czterokrotnie mniej, niż dla górnictwa węgla kamiennego jeżeli od całej sumy wydanej na OZE odejmiemy 4,9 mld zł na dopłaty do spalania węgla razem z biomasą w elektrowniach systemowych czy na dopłaty do starych, zamortyzowanych elektrowni wodnych².

5. Średnio gminy, w których zlokalizowane są farmy wiatrowe otrzymują dodatkowe wpływy do budżetu do 2015 r. na poziomie 5,5%, co według szacunków opartych m.in. na danych Banku Światowego oznacza, że budżety gmin posiadających do 2015 r. farmy wiatrowe średnio wzbogacają się rocznie o 1,1 mln zł. Według danych PwC (02.2016) w większości są to gminy o najwyższej stopie bezrobocia. Średnie roczne wpływy do budżetów gmin z podatków związanych z farmami wiatrowymi w przeliczeniu na 1 MW mocy zainstalowanej to:
 - a. Ponad 45 tys. zł w ramach podatku od nieruchomości
 - b. Ponad 2,5 tys. zł w ramach podatku PIT
 - c. Ponad 4,5 tys. zł dzięki podatkowi CITŚrednio każdy 1 MW w farmach wiatrowych oznacza więc wpływy podatkowe dla gmin na poziomie ponad 50 tys. zł.
6. Wpływy z podatków dla sektora rządowego i samorządowego dzięki powstaniu farm wiatrowych o łącznej mocy 5300 MW szacuje się na poziomie 342 mln zł z podatku CIT, 35 mln zł z podatku PIT oraz 243 mln z tytułu podatku od nieruchomości. Oznacza to, że wpływy podatkowe dla sektora rządowego oraz samorządowego przy mocy zainstalowanej w farmach wiatrowych wielkości 5300 MW wynoszą łącznie około 620 mln zł rocznie.
7. Jedną z pierwszych gmin, która zlokalizowała u siebie farmę wiatrową była Kobylnica. Obecnie dzięki turbinom wzbogaca się ona co roku o ok. 4 mln zł (z tytułu podatku od nieruchomości oraz czynszu dzierżawnego), co stanowi ok. 10% dochodów gminy (i jednocześnie ponad 50% środków budżetu inwestycyjnego). Natomiast Margonin dzięki budowie dwóch farm wiatrowych zniknął z listy uboższych gmin województwa wielkopolskiego wspieranych przez państwo. Co roku do budżetu samorządu wpływa ponad 5 mln zł podatku od nieruchomości z tytułu budowli stanowiących elementy farm wiatrowych. Te środki spowodowały istotny wzrost dochodu podatkowego na 1 mieszkańca z 780 zł w 2009 roku do 2008 zł w roku 2014.
8. Badania opinii społecznej pokazują, że Polacy popierają lokalizowanie elektrowni wiatrowych. Z sondażu Centrum Badań Marketingowych „Indicator” przeprowadzonego w lipcu 2015 r. wynika, że gdyby Polacy mieli możliwość wyboru elektrowni zasilającej ich domy w prąd, to 72% z nich wybrałoby farmę wiatrową. Wśród wyborców Prezydenta Andrzeja Dudy stwierdziło tak 2/3 ankietowanych.
9. Polska ma jeden z największych w Europie potencjałów do rozwoju morskich farm wiatrowych szacowany na 6 000 MW w perspektywie 2030 r. Na razie wydano 37 pozwoleń lokalizacyjnych dla projektów farm wiatrowych na polskich obszarach morskich. Z tego tytułu do budżetu państwa wpłynęło już ponad 104 mln zł. Tymczasem według analiz E&Y rozwój morskiej energetyki wiatrowej może dać ponad 73 mld zł zysku dla polskiej gospodarki w perspektywie roku 2030.

² „Subsydiowanie wydobycia węgla kamiennego i brunatnego w Polsce w latach 2010-2013”, CASE-Doradcy, dr A. Cyliwik we współpracy z kancelarią prawną Elżanowski, Cherka & Wąsowski, Warszawa, 2014

10. Polska zobowiązała się, że do 2020 roku 19,13% zużywanej energii elektrycznej będzie pochodziło z OZE. Niezrealizowanie tego obowiązku będzie oznaczało konieczność zapłacenia za tzw. „transfery statystyczne” energii odnawialnej z krajów, które będą mieć jej nadwyżkę. Obowiązek zużywania zielonej energii w 2020 r. wynosi 34 TWh. Z analiz firmy PwC (02.2016) wynika, że przy obecnej dynamice wzrostu mocy OZE cel ten nie zostanie zrealizowany i luka wyniesie co najmniej 4,2 TWh. W tej sytuacji transfery statystyczne będą kosztowały Polskę co najmniej 2,5 mld złotych³.
11. Aby wypełnić polski cel OZE w zakresie elektroenergetyki na rok 2020 potrzebne jest jeszcze zbudowanie farm wiatrowych o łącznej mocy co najmniej 1 500 MW. Taki przyrost mocy będzie niósł za sobą liczne korzyści:
- d. **Dodatkowe inwestycje na poziomie 10,5 mld zł, z czego do polskich przedsiębiorców może trafić ponad 4,8 mld zł.**
 - e. **Wzrost PKB Polski o dodatkowe 6,7 mld zł (z czego 2 mld zł wpłyną do gospodarki bezpośrednio i 4,7 mld zł pośrednio).** Oznacza to, że każdy dodatkowy złoty wydany na farmy wiatrowe przyniesie 2,3 złotego zarówno u ich poddostawców, jak i w branżach niezwiązanych bezpośrednio z energetyką.
 - f. **Państwo mogłoby zyskać 1,4 mld zł dodatkowych wpływów podatkowych, w tym 430 mln zł mogłoby trafić do budżetów samorządów lokalnych**
 - g. **Wzrastający udział polskich firm w produkcji elementów turbin wiatrowych dzięki efektom bezpośrednim i pośrednim wywołanym przez powstawanie nowych farm do 2020 roku sprawiłby też, że pracę znalazłyby 22 tysiące osób**
12. Tylko w 2015 r. elektrownie wiatrowe wytworzyły ponad 10 TWh⁴ energii elektrycznej. Dzięki temu Polsce udało się o ponad 8 mln ton⁵ zmniejszyć emisję CO₂ w stosunku do sytuacji, w której taka ilość energii zostałaby wyprodukowana przez elektrownie konwencjonalne. Od 2006 roku dzięki farmom wiatrowym uniknięto emisji łącznie ponad 26⁶ mln ton CO₂. Według szacunków PSEW, jeśli uda się zniwelować lukę w produkcji energii z OZE to dzięki obecnie zainstalowanym oraz nowym farmom wiatrowym w latach 2016-2020 Polska łącznie uniknie emisji ponad 51 mln ton CO₂.
13. W poprzedniej perspektywie finansowej (lata 2007 – 2013) Polska uzyskała ponad 292 mld zł dodatkowego wsparcia, co pozwoliło na zrealizowanie w zakresie OZE 633 inwestycji. Łącznie na projekty OZE wydano 8,7 mld zł środków unijnych, z czego na projekty wiatrowe przeznaczono 5,4 mld zł z tych środków. Na lata 2014 – 2020 Polska ma do wykorzystania 359,7 mld zł z unijnej polityki spójności. W ramach tej kwoty łącznie dofinansowanie dla odnawialnych źródeł energii ze środków UE ma wynieść ok. 5,2 mld zł⁷. Zatrzymanie, lub nawet spowolnienie tempa inwestycji w sektorze energetyki wiatrowej będzie oznaczało utratę dużej części tych środków oraz korzyści gospodarczych.

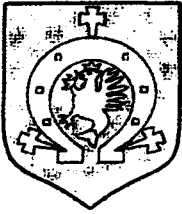
³ Przy założeniu, że koszt transferu statystycznego 1MWh wyniesie 600 zł w 2020 r.

⁴ Dane PSE

⁵ Zgodnie z wyliczeniami KOBIZE przy produkcji 1 MWh z użyciem elektrowni konwencjonalnych do atmosfery dostaje się 812 kg dwutlenku węgla

⁶ Obliczono na podstawie danych PSE oraz KOBIZE

⁷ Przeliczono na podstawie kursu średniego NBP z dn. 14.01.2016 r.

WÓJT GMINY GNIEWINO

Urząd Gminy Gniewino, ul. Pomorska 8, 84-250 Gniewino
tel. 58 676 76 77, fax 58 676 72 26, e-mail: gniewino@gniewino.pl
www.gniewino.pl

Gniewino, dnia 04-03-2016r.

OPINIA

w sprawie projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Przygotowany projekt ustawy wprowadza nowe regulacje, które zdecydowanie są niekorzystne dla inwestorów chcących realizować elektrownie wiatrowe w Polsce. Mogą doprowadzić do ograniczenia obszarów, na których możliwa będzie realizacja inwestycji, jak również do zwiększania kosztów i zmniejszania tym samym opłacalności energetyki wiatrowej. Dotyczy to również istniejących już lokalizacji.

Kontrowersje budzą zapisy dotyczące przepisów przejściowych. Dotyczy to wydanych ostatecznych decyzji o warunkach zabudowy, które nie będą spełniać zgodności proponowanych wymogów określonych w art. 4 projektu ustawy, a które zostaną umorzone. Regulacja taka może stanowić naruszenie zasady praw słusznie nabytych. Dotyczy to również inwestorów, którzy nie uzyskali jeszcze pozwolenia na budowę a w istniejących już miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, wyznaczono tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową, i tereny wyznaczone pod lokalizację wiatraków. Kto ma płacić odszkodowania za nabyte prawa uzyskane w decyzjach o warunkach zabudowy jak i w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Często jest już tak, że plany zagospodarowania, studia uwarunkowań są na etapie wyłożeń do publicznego wglądu i kto zwróci gminom koszty sporządzenia i tak samo jest z inwestorami prywatnymi, którzy ponieśli wysokie koszty dokumentacji związanych z wydaniem decyzji środowiskowych i innych.

Jako prawidłowe uważa się, że lokalizacja elektrowni wiatrowych będzie następowała wyłącznie na podstawie planu miejscowego, gdzie każdy ma prawo wnoszenia uwag, a także skoordynowania urbanistycznego przyległych terenów z uwzględnieniem walorów krajobrazowych.

Proponowana zmiana w ustawie Prawo budowlane, a dotycząca definicji budowli korzystnie wpłynie na wymiar podatkowy – budowlą ma być cała elektrownia wiatrowa, a nie jak dotychczas fundament i maszta.

Dodatkowo zwraca się uwagę, czy regulowanie inwestycji w zakresie elektrowni wiatrowych w oddzielnej ustawie jest właściwe. Rozdzielenie tej procedury na wiele aktów prawnych może wpływać negatywnie na spójność i przejrzystość przepisów. Czy nie lepiej wprowadzić zmiany bezpośrednio do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gdzie kompleksowo reguluje się procedury uchwalania planów.

Z poważaniem

WÓJT GMINY

mgr Zbigniew Walczak

Jarczów, dnia 03.03.2016r.

My Rada Gminy Jarczów, wybrana demokratycznie w Wyborach Samorządowych w 2014r. wyrażamy kategorię sprzeciw wobec przygotowanego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Uzasadnienie

Swój sprzeciw motywujemy tym, że w ubiegłym roku na terenie naszej gminy powstała farma wiatrowa i z naszych obserwacji wynika, że przyniosło to wiele pozytywnych rezultatów, które postaramy się streścić krótko poniżej:

- Energetyka wiatrowa to nowe miejsca pracy, w przypadku naszej gminy w trakcie budowy farmy wiatrowej wiele podmiotów miało zatrudnienie i nastąpiło ogólne ożywienie w gospodarce na terenie gminy.
- Ponadto energetyka wiatrowa to zastrzyk gotówki dla budżetu naszej gminy.
- Wpływy z podatków dzięki powstaniu farmy wiatrowej na naszym terenie szacujemy na poziomie 1 mln zł co stanowi ok 10% budżetu gminy.
- W wyniku budowy farmy wiatrowej znacząco poprawił się stan dróg na terenie naszej gminy zostały zmodernizowane odcinki najbardziej zniszczonych dróg co polepszyło znacząco bezpieczeństwo w ruchu drogowym.
- Dzięki dodatkowym wpływom podatkowym od turbin wiatrowych możemy budować drogi gminne i mamy środki na wkład własny w pozyskiwaniu środków z Unii Europejskiej przy projektach inwestycyjnych naszej gminy.
- Powstanie farmy wiatrowej to oczekiwana od lat w naszej społeczności możliwość rozwoju infrastruktury technicznej, społecznej, ekologicznej oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o które nie musimy się zwracać do budżetu centralnego.
- Jako że nasza gmina jest gminą typowo rolniczą nie mamy możliwości zwiększenia wpływu środków finansowych na rozwój naszej gminy na najbliższe kilkanaście lat.

Przedstawiając powyższe uważamy, że wejście w życie projektowanej ustawy „o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych” jest niekorzystne poprzez to, że:

- zablokuje nam możliwość rozwoju,
- pozbawi podmiotowości planistycznej,
- może spowodować rezygnację z budowy nowych inwestycji,
- spowoduje rezygnację z budowy nowych domów w odległości mniejszej niż 10-krotność wysokości elektrowni wiatrowej,
- możliwość poprawy stanu dróg,
- możliwość rozbudowy i modernizacji sieci elektroenergetycznej.

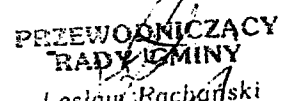
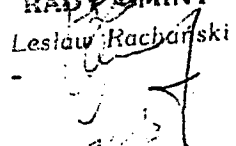
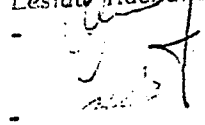
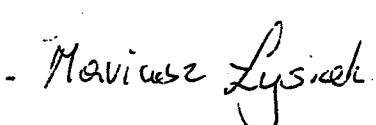
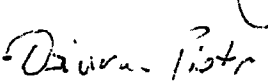
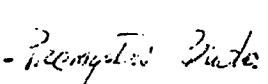
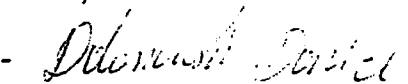
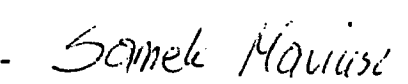

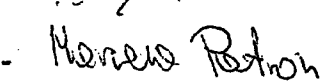
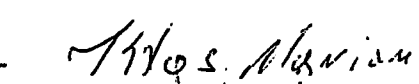
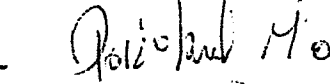

Na zakończenie jeszcze raz apelujemy, aby nie zabierać nam możliwości rozwoju naszej gminy i nie uchylać projektu tej ustawy.

Z wyrazami szacunku

Wójt Gminy Jarczów

mgr Zdzisław Wojnar

Rada Gminy Jarczów:

Lesław Rachański	-
Aleksander Sitnik	-
Bogdan Lis	-
Mariusz Łysiak	-
Piotr Dziura	-
Przemysław Buda	-
Daniel Dolanowski	-
Mariusz Samek	-
Marek Szeliga	-
Marzena Patron	-
Marian Kłos	-
Sławomir Paździurek	-
Wiesław Ciećko	-
Jerzy Bednarz	-
Grzegorz Baran	-